

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

9. An in voto, & iuramento non bibendi vinum detur parvitas materiae? Et quid est dicendum, si votum fuit ieiunandi cum pane, & aqua, an sit culpa mortalis semel bibere vinum? Ex p. 5. t. 5. r. 4.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

promissorij & stimanda est secundum qualitatem materia: ergo secundum quod illa magna, vel parua fuerit, talis erit & obligatio. Antecedens probatur, quando enim materia iuramenti promissorij est mala etiam venialiter, nulla est obligatio illud implendi, ergo obligatio non habet se independentem à qualitate materiae promissae & propterea sicut nullum est peccatum non implere iuramentum de re mala, ita solum erit veniale, si fuerit de re quidem bona, sed leui. Confirmatur. In aliis peccatis plerumque habetur ratio leuitatis materiae; igitur & in hoc. Similiter si dicas posse concludi, quod & in assertorio periurio habenda sit ratio leuitatis materiae, negandum est, etsi enim res quae iuratur, fortasse parua sit, non tamen est paruum confirmare mendacium iuramento, quia sic Deus inducitur testis falsitatis, quod non potest non esse magnum. Et ideo, vt dixi, vtramque sententiam probabilem esse puto, & Doctores vtramque tuentes, inuenies apud me ipsum loco cit. ne deseras videre Escobar, qui doctè, vt simpliciter solet, hoc dubium pertractat in tract. de purit. & nobil. probentia, part. 1. q. 6. §. 5. à n. 40.

RESOL. IX.

An in Voto, & Iuramento non bibendi vinum detur paruitas materiae? Et quid est dicendum, si votum fiat ieiunandi cum pane, & aqua; an sit culpa mortalis semel bibere vinum? Ex p. 5. tr. 5. Res. 37.

§. 1. Casus est practicabilis, & quibusdam visa est res leuis, & ita venialis in tali casu semel bibere. Sed contrarium alij docent, quia obligat inftar praeccepti Ecclesiae de abstinentia ab aliquo esu, cuius transgressio est mortalis semel vescendo; vt semel comedendo carnes die vitata. Id tamen fatendum est, non quacumque vini potari quantitate esse mortale, sed illius paruitatem exulare à mortali. Videtur verò requiri ad mortale tantum vini potari, quantum in vno prandio sufficere posset pro potu communiter vtentibus temperatè vino. At si esset votum ieiunandi cum pane & aqua, manifestior culpa mortalis esset semel bibere, quia frangeretur id ieiunium, & haec docet Sanchez in sum. tom. 1. lib. 4. c. 12. n. 21.

RESOL. X.

An in voto detur paruitas materiae? Ex p. 3. tr. 5. Res. 36.

§. 1. Duplex est sententia, prior distinguit, si materia parua est partialis, est veniale, vt si quis vouit recitare calculos virgineos, & omittit vnam, vel alteram salutationem Angelicam. At si est totalis materia erit semper mortale, vt si quis vouit recitare semel orationem Angelicam, & non recitat. Ducitur, quia transgressio totius voti habet rationem actus perfecti, & contra excellentissimam Religionis virtutem, cum tamen peccatum veniale sit quid imperfectum. Secunda, quia materia parua dicitur respectu totius, cuius est pars, ergo quoties fuerit totalis, est magna. Hanc sustinent Caiet. 2. 2. qu. 89. art. 7. dub. 1. Armilla ver. iuramentum, n. 12. Tabiena ver. iurare, qu. 10. Nauarr. sum. Hispana c. 12. n. 40. Toledo lib. 4. sum. c. 17. n. 20. & appellat tuiorem Corduba in summa qu. 188.

2. Sed ego absolutè docco, etsi materia parua sit totalis transgressionem, voti esse veniale tantum, & probatur, quia promissio rei leuis facta homini non obligat ad sui obseruationem sub peccato mortali, quamuis ipsa res leuis sit tota materia promissionis et

Tom. VII.

go nec facta Deo. Antecedens est manifestum, & consequentia probatur; nam Deus non est regidor exactor suarum promissionum, quam homo. Item materia illius voti quomodocumque sumatur, est res leuis ergo votum de ea omisum tantum obligat ad veniale; & confirmatur: grauitas peccati non est sumenda ex quantitate & necessitate obiecti, vt constat in omnibus praecceptis, si loquamur de grauitate quam habet actus ex natura sua, v. g. in furto grauitas peccati non sumitur ex voluntate furantis, sed ex re ipsa, de qua furtum est. Nam si res furata est grauis, quamuis latro nolit, erit peccatum mortale, & si est leuis, erit veniale. Sed quando votum fit de re leui, ipsa se est parua materia fidelitatis & religionis; ergo tale votum violare ex se non erit peccatum mortale. Vltimò votum est quaedam lex hominis quam quisque sibi ponit ex propria voluntate, ergo non aliter debet obligare, quam si esset lex Ecclesiastica, vel Diuina, sed lex Diuina & Ecclesiastica, etiamsi ex genere suo obligent ad sui obseruationem sub reatu mortalis culpa, nihilominus frangere illas in re leui est tantum peccatum veniale, ergo similiter & votum. Et ita hanc sententiam docet Ledesma in sum. tom. 2. tr. 1. c. 3. dub. 1. Henriquez lib. 5. c. 20. n. 4. in glessa lit. M. cum Sanchez in summa tom. 1. lib. 4. c. 12. n. 5.

RESOL. XI.

An in eodem die violare plura vota, de materia leui sit peccatum mortale; siue materiae sint eiusdem rationis, siue diuersae? Ex p. 5. tr. 5. Res. 55.

§. 1. Afirmat Sanchez in summa tom. 1. lib. 1. c. 4. num. 16. existimat enim materias leues votorum multiplicium pro eodem die obligantium continuari moraliter, & in vnam coalescere, ac proinde culpam esse lethalem omittit notabilem quantitatem illo die, siue materiae sit eiusdem rationis, siue diuersae, vt si alterum votum sit recitandi, alterum elemosynae. Ducor quod etsi diuersa numero sint vota, ad obligatio voti vnus rationis est, & eadem ratione ad Religionis virtutem spectat, eiusque praecceptum quod in re notabili tunc violatur. Sicut qui homini promitteret magnam pecuniae quantitatem diuersis promissionibus, vel diuersa obsequia, singulis tamen vicibus quid modicum, peccaret mortaliter non implens in notabili quantitate, perinde ac si vnica promissione rem notabilem pollicitus non staret promissis. Quia omnes illae promissiones numero diuersae pertinent ad eandem iustitiae obligationem, nec est simile de diuersis illis praecceptis in festo concurrentibus, quia cum diuersae omnia rationis sint, non possunt materiae continuari, nec est idem in casu quem numero praecedenti tetigi, quando votum rei modicae est in diei honorem, ac propositum est semper illud omittendi, quia votum numquam coniunctim obligat ad totam illam propositi materiam, eo quod materiae modicae nunquam in eandem diem, idemve tempus confluant, sed transacta die quaelibet cessat, & ideo cum propositum feratur in illam, vt ex voto debitam, at ex hoc tantum debeatur pro singulis diebus, & semper sub veniali, propositum non fertur in materiam grauem. At in nostro casu materia illa grauis ex diuersis votis confluens eadem die obligat, ergo, &c.

2. Sed contrariam sententiam probabilem etiam esse puto, & ita colligitur ex Suarez de Relig. lib. 5. de votis, cap. 5. num. 11. & 12. vbi affirmat, si promissisti singulis horis eleuare mentem ad Deum, vel quoties Missam audires nihil leue ex illa omittit, etsi toto die non eleuares mentem ad Deum, & in pluribus Missis leue quid omitteres, numquam te peccatum mortaliter,

Sup. hoc supra in tr. 3. Res. 2. §. 1. in fine, & seq.

Sup. hoc ex doctrina §. Sed quid ref. annot. praec.

